

ת"ד 8007/07/12 - מדינת ישראל נגד אסמה עכריה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 8007-07-12 מדינת ישראל נ' עכריה
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסמה עכריה

הנאשמת

הכרעת דין

1. העבירות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום - אי מתן זכות קדימה ביציאה מחצרים, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש.

2. נסיבות המקרה עפ"י כתב האישום:

ביום 29/11/11 בשעה 15:30 לערך, נהגה הנאשמת ברכבו הפרטי בכאבול ביציאה מחנייה מחנות פלאפל ונכנס למסלול התנועה. הנאשמת נהגה בקלות ראש ולא נתנה תשומת לב מספקת לדרך ולא הבחינה ברכב שהגיע משמאלה (להלן: "**הרכב המעורב**"), פגעה בו וגרמה לו לסטות ולפגוע בהולכי רגל. כתוצאה מהפגיעה נחבלו בגופם 7 בני אדם ובתוכם הולכת רגל שנגרמה לה נפוחות ואחת הנוסעות שנחבלה חבלה של ממש.

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העידו:

- גב' הודה סאלח - הולכת הרגל שנפגעה (להלן: "**הודה**")
- גב' חנין טאהא - הולכת הרגל שנפגעה (להלן: "**חנין**")
- גברת וופא סאלח - הולכת הרגל שנפגעה (להלן: "**וופא**")
- רס"מ מופיד מושלב - עורך דו"ח הבוחן (להלן: "**הבוחן**")

- רס"ב כאמל מרזוק - עורך דו"ח פעולה בסמוך למועד התאונה (להלן: "מרזוק")
- מר אסעד בטל - נהג הרכב המעורב (להלן: "אסעד")

מטעם ההגנה העידו:

- הנאשמת בעצמה
- מר אכרם עכריה - בעלה של הנאשמת (להלן: "אכרם")

4. ראיות התביעה:

- ת/1 - תעודה רפואית של הודה
- ת/2-ת/3 - הודעותיה במשטרה של הודה
- ת/4 - הודעתה של חנין
- ת/5 - תעודה רפואית של חנין
- ת/5-ת/6 - הודעותיה של וופא
- ת/7 - דו"ח נזקים
- ת/8 - סקיצה
- ת/9 - דו"ח בוחן
- ת/10 - תרשים בוחן
- ת/11 - לוח תצלומים
- ת/12 - הודעת הנאשמת
- ת/13 - דו"ח פעולה של מרזוק
- ת/14 - תעודה רפואית של אסעד

5. דיון והכרעה:

לאחר בחינת חומר הראיות, עולה תמונה ברורה לפיה הנאשמת נושאת באחריות לקרות וזאת מן הטעמים הבאים:

גרסת הנאשמת:

כעולה מהודעת הנאשמת במשטרה (ת/12), יצאה היא בנסיעה מכיוון חצר הבית שלה וביקשה לפנות ימינה, החלה בנסיעה ולא הביטה כראוי לרכבים המגיעים משמאלה ורכב שהגיע משמאל התנגש בה, הלוא הוא הרכב המעורב. כמו כן, מסרה הנאשמת כי כעבור מספר ימים היא חזרה למשטרה לצורך תיקון טעות גרסתה הנ"ל ולפיה פנייתה הייתה שמאלה ולא ימינה כפי שטענה תחילה.

מאחר ואין חולק בין הצדדים כי הנאשמת אכן פנתה שמאלה, אינני מייחס משקל להודעה הראשונה הנ"ל שמסרה. לפיכך, אין חולק ביחס לכיווני הנסיעה של המעורבים, דהיינו, הנאשמת פנתה שמאלה בעוד הנהג המעורב נסע ישר משמאלה של הנאשמת. עוד יאמר כי גרסת הנאשמת הנ"ל מחוזקת בגרסת בעלה אכרם.

אימוץ ממצאי דו"ח הבוחן (ת/9):

במקרה דנן, סבורני כי יש לאמץ ממצאי הבוחן ומסקנותיו כדלקמן:

פרטי הנזק:

- ברכב הנאשמת - מעיכה לדופן ימני הרכב משמאל לימין, מלפנים לאחור.
- ברכב המעורב - מעיכה בחזית ימין הרכב מלפנים לאחור, פגוש קדמי כנף ימני קדמי ומכסה מנוע מעוכים, פגיעה בג'נט גלגל קדמי ימני התעקם והאוויר יצא.

הממצאים ומשמעותם:

- נמצא שפוכת נזלים מהרכב המעורב סמוך לחזית הרכב המעורב.
- נמצא גירודים ושפשופים בכביש סימנים אלו נוצרו כתוצאה מהפגיעה בג'נט קדמי ימני של רכב ב'.

סימני בלימה, חיכוכי צמיגים - מסקנות וקביעת מהירות:

- נמצאו סימני בלימה שהשאיר גלגל הרכב המעורב אשר השאיר שבר ונדחף קדימה תוך כדי סטייה שמאלה.

מסקנות:

- הרכב המעורב נסע בכאבול מכיוון מזרח למערב.
- רכב הנאשמת נסע מתוך כביש צדדי מכיוון צפון לדרום, רחבת בתים ופנתה שמאלה.
- חזית ימין הרכב המעורב פגע בחזית ימין של רכב הנאשמת.
- לאחר ההתנגשות בין שני כלי הרכב, הרכב המעורב סטה שמאלה כתוצאה מהפגיעה ברכב הנאשמת ופגע בשלוש הולכות רגל שהלכו על הכביש.
- ההתנגשות בין כלי הרכב היא בנתיב הימני לנסיעה ישר בכיוון נסיעת הרכב המעורב.
- בעדותה, טענה הנאשמת כי ניסתה לפנות ימינה, לעבר הנתיב לפנייה ימינה, ובזמן המעבר לנתיב אירעה התאונה. טענה זו נשללת כי אם פני הדברים היו כך, רכב הנאשמת היה אמור להיפגע בחלקו השמאלי ולא בחזית ודופן ימין שלו.
- שדה הראייה ומצב הכביש לא היו גורם לתאונה.

המחלוקת באשר לגרסת הנאשמת:

כעולה מעדותה של הנאשמת, יצאה היא בנסיעה מכיוון חצר הבית שלה והחלה בפנייה שמאלה לאחר שרכב אחד איפשר לה לפנות, ובהמשך לפנייתה פגע בה הרכב המעורב שהגיוח משמאל במהירות מופרזת כמו ברק.

כאמור לעיל, הנני מקבל את העובדה כי הנאשמת אכן פנתה שמאלה, אך אינני מקבל את גרסתה באשר לשאר העובדות שציינה היא כנ"ל. שכן, אין כל אינדיקציה ותיעוד באשר לרכב שנתן לנאשמת זכות קדימה. הרכב לא תואר ותועד על ידי אף גורם למעט הנאשמת, ומעדותו של אסעד אף עולה כי מצדו הימני, דהיינו מצידה השמאלי של הנאשמת היו רכבים שחנו לאורך שפת הכביש, דבר אשר הפריע לשני הרכבים להבחין אחד בשני ועל כן גלשה הנאשמת קדימה בנתיב נסיעתה כדי לשפר שדה ראייתה.

משכך, יכול אף כי הנאשמת סברה בשוגג כי אחד הרכבים החונים הינו רכב המאפשר לה לבצע את פנייתה למרות שבפועל דובר על רכב חונה. יותר מכך, גם אם היה רכב שאיפשר לנאשמת לפנות שמאלה, הרי שעדיין חלה עליה, בצאתה לכביש הראשי ובעודה מנסה להשתלב בנתיב המרוחק לה, חובת זהירות מוגברת להבחין ולהתבונן היטב ימינה ושמאלה האם באפשרותה לעשות כן באופן בטוח. הגחתו משמאל של הרכב המעורב מעיד כי הנאשמת לא בחנה היטב את הנתיב השמאלי בטרם ביצעה פנייתה.

בנוסף, התאמת הנזקים שעולה מדוח הבוחן ומלוח התצלומים, מעידה כי התאונה ארעה בנתיבת נסיעת הרכב המעורב וכי הנאשמת חסמה את נתיב נסיעתו של הרכב המעורב ולא נתנה לו זכות קדימה. הרי אם הייתה

הנאשמת מבצעת פנייתה באופן בטוח ושקול כאשר הכביש משמאלה פנוי, היה לכל היותר מגיח הרכב המעורב משמאלה ופוגע בה לקראת השלמת פנייתה בחלק השמאלי של רכבה. הנזק בחזית הימנית שנגרם ברכב הנאשמת בפועל וברכב המעורב, מעיד כי הנאשמת ביצעה פנייתה מבלי לתת זכות קדימה לרכב המעורב אשר כבר היה קרוב מדי למקום בו ביצעה הנאשמת את הפנייה, לא איפשרה לו להמשיך נסיעתו, ועל כן אירעה התאונה.

מהירות נסיעתו של הרכב המעורב:

כאמור, גרסה הנאשמת כי אסעד נהג במהירות מופרזת ועל כן אירעה התאונה. יחד עם זאת, אין כל אינדיקציה כי אסעד נסע במועד התאונה במהירות מופרזת. גרסה זו אף עומדת בסתירה למסקנות הבוחן מעדותו לפיהן אסעד נסע במהירות של כ-45 קמ"ש התואמת את פני הדרך ועל כן מהירות זו לא היוותה גורם לתאונה, ועל כן יש לאמץ את גרסתו של הבוחן.

עוד לעניין זה, טענה הודה בעדותה כי אסעד נסע במהירות, אך ציינה עוד כי אינה מבינה בכלי רכב. לפיכך, לא ניתן לקבל אינדיקציה מדברים אלו כי אסעד אכן נסע במהירות גבוהה מעבר למה שצוין הבוחן, שכן בשל חוסר הבנתה ויכולתה להסיק מה תיחשב למהירות גבוהה ומה לא, להודה אין את היכולת לקבוע אם מהירותו של אסעד בשעת התאונה אכן הייתה גבוהה ביחס לתנאי הדרך אותה עת ובכלל, ושיקול דעתה דינו ליפול אל מול חוות דעתו בנושא המהירות של הבוחן המיומן לכך.

לסיכום:

התרשלה הנאשמת בכך שלא בחנה היטב האם נתיבי הנסיעה מימינה ומשמאלה פנויים ומאפשרים לה לחצות נתיב ולבצע פנייתה שמאלה בבטחה, לא נתנה זכות קדימה לרכב המעורב אשר הגיח משמאלה, אשר בלית ברירה סטה שמאלה ופגע בהולכות הרגל.

6. לפיכך, ולאור כל האמור לעיל, מצאתי את הנאשמת אחראית לקרות התאונה וכמי שביצעה את העבירות המיוחסות לה בכתב האישום והריני מרשיעה בעבירות אלו.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

אני קובע לטיעונים לעונש ביום 25.3.18 שעה 12.30

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ח, 08 מרץ 2018, בהעדר הצדדים